

DOKUMENTACE

**ZPRACOVANÁ DLE § 8 ZÁKONA Č.100/2001 SB., O POSUZOVÁNÍ VLIVŮ
NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ S OBSAHEM A ROZSAHEM DLE PŘÍLOHY Č. 4
K ZÁK.Č.100/2001 SB.**

**TĚŽBA ŠTĚRKOPÍSKU NA LOŽISKU
D 3010100
LOMNICE NAD LUŽNICÍ (V PADĚLCÍCH)**

PŘÍLOHA č. 7

**POSOUZENÍ VLIVŮ NA EVL
A PTAČÍ OBLASTI**

listopad 2009

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti dle § 45 h a i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

V Beňově červenec 2009

Mgr. Stanislav Mudra

Držitel autorizace k provádění posouzení podle § 45 h a i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny č.j.:630/66/05.

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti dle § 45 h a i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

**Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice
nad Lužnicí
(V Padělcích)**

V Beňově červenec 2009

Mgr. Stanislav Mudra

Líšná 21

338 08 Zbiroh

DIČ: CZ6807220299

IČ: 66341531

adresa pro korespondenci:

Beňov 8

750 02 Přerov

tel: 605174707

info@seeb.cz

Držitel autorizace k provádění posouzení podle § 45 h a i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny č.j.:630/66/05.

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Obsah

Obsah	3
1. Zadání.....	4
2. Cíl hodnocení.....	4
3. Postup a metodika zpracování hodnocení.....	4
4. Charakteristika záměru.....	6
4.1. Název záměru:.....	6
4.2. Umístění záměru:.....	6
4.3. Charakter záměru:	6
5. Charakteristika dotčených lokalit.....	13
5.1. Ptačí oblast Třeboňsko.....	13
5.2. Evropsky významná lokalita Nadějská soustava.....	15
6. Charakteristika druhů jež jsou hlavním předmětem ochrany.....	16
7. Hodnocení úplnosti podkladů.....	27
8. Definice pravděpodobných vlivů záměru na předměty ochrany.....	28
9. Definice pravděpodobných kumulativních vlivů na předměty ochrany	28
10. Definice přeshraničních vlivů a jejich vyhodnocení.....	29
11. Vyhodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany.....	29
12. Závěr	31
13. Zmírňující opatření a další doporučení.....	31
14. Seznam použité literatury.....	32

1. Zadání

Toto hodnocení je zpracováno na základě objednávky zadavatele, kterým je zpracovatel dokumentace E1A dle zák. č. 100/2001 Sb. EXACOM s.r.o.

Tento dokument je předkládán jako hodnocení dle §45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen zák. č. 114/1992 Sb.). Je součástí dokumentace E1A dle zák. č. 100/2001 Sb.

2. Cíl hodnocení

Cílem zpracování tohoto díla je hodnocení vlivů záměru „Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, jejich předměty ochrany a celistvost.

3. Postup a metodika zpracování hodnocení

Předložený materiál je zpracován v souladu s materiálem „Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Věstník Ministerstva životního prostředí, ročník XVII, částka 11, s. 1-23“ (Roth P., 2007:).

Významnost, rozsah a síla vlivů bude hodnocena podle následující stupnice:

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i ZOPK Vylučuje realizaci záměru (resp. záměr je možné realizovat pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplývá ze zadání záměru, nelze jej eliminovat.
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje realizaci záměru. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej minimalizovat navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Nulový vliv	Záměr nemá žádný prokazatelný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírně příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.

Poznámka: Cílem naturového hodnocení je zjistit, zda má záměr významný negativní vliv. To

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

odpovídá hodnotě -2 na stupnici. Pro úplnost je hodnotící stupnice doplněna o hodnoty -1, 0, +1, +2; všechny tyto hodnoty odpovídají zjištění, že „záměr nemá významný negativní vliv“. Jemnější členění umožní odlišit záměr s mírně negativním vlivem od záměrů zcela bez vlivů nebo dokonce s vlivy pozitivními.

Vodítkem pro rozhodnutí o významnosti vlivu jsou kromě uvedeného dostupná data z odborné literatury o ekologii předmětu ochrany, o životaschopnosti populací druhů, o minimálních areálech stanovišť.

Argumenty pro stanovení významného negativního vlivu se mohou týkat:

1. Kvantitativních parametrů předmětu ochrany. Dá se říci, že již ovlivnění řádově jednotek procent výskytu v dotčené EVL/PO by mělo být považováno za významný vliv.
2. Kvalitativních parametrů předmětu ochrany. Nezávisle na kvantitativních parametrech může být argumentace významného vlivu založena na kvalitě výskytu předmětu ochrany jako např.:
 - jedinečný výskyt v ČR (tj. předmět ochrany je v dotčené EVL/PO sice hojný, ale je to jediná EVL/PO, kde se vyskytuje jako předmět ochrany)
 - velmi kvalitní výskyt v rámci EVL/PO (jádrové území pro výskyt druhu, větší rozlohy reprezentativních porostů atd.)
 - ohrožená, poslední, zanikající populace/stanoviště v EVL/PO
3. Zásadního významu místa z hlediska biologie druhu, např.:
 - místo rozmnožování (hnízdíště, tokaniště, trdliště, stromové dutiny apod.)
 - nenahraditelný potravní biotop
 - úkrytové možnosti
 - migrační trasy
4. Ekologických funkcí nezbytných pro zachování předmětů ochrany a celistvosti lokality.

V případech identifikace negativních vlivů by mělo být zhodnocení významnosti vlivů podepřeno širším konsensem relevantních odborníků (regionálních znalců pro ovlivněný předmět ochrany a kde je to díky charakteru záměru nebo významu lokality nutné, i předních odborníků na celostátní úrovni).

Naturové hodnocení dbá principu předběžné opatrnosti, a to obzvláště v případech, kdy neexistují dostatečné vědecké podklady pro zhodnocení vlivů na dotčené předměty ochrany a zároveň se jedná o předměty ochrany mimořádných charakteristik (kvality nebo kvantity v rámci dotčené lokality nebo celého území ČR). Princip předběžné opatrnosti je však možné aplikovat pouze tehdy, pokud lze identifikovat vlivy záměru (tzn. kdy jsou k dispozici dostatečné podklady o záměru).

4. Charakteristika záměru

4.1. Název záměru:

Těžba štěrkopísku na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Kapacita (rozsah) záměru:

Roční výše těžby 200 000 tun.

Plocha pro těžbu:

I – III etapa (k.ú. Lomnice nad Lužnicí)	60,8 ha
Výhledová IV etapa (k.ú. Lužnice)	23,5 ha

4.2. Umístění záměru:

Kraj: Jihočeský
Okres: Jindřichův Hradec
Obec: Lomnice nad Lužnicí, Lužnice
Katastrální území: Lomnice nad Lužnicí, Lužnice

4.3. Charakter záměru:

Záměr spočívá ve využití (těžbě) ložiska štěrkopísků činností prováděnou hornickým způsobem. Na plochách, kde bude probíhat činnost prováděná hornickým způsobem bude skryta ornice a podorničí. Skrývky ornice o mocnosti 0,2 až 0,3 a podorničí budou prováděné dozěrem a odváženy na mezideponii. Ornice a podorničí bude použita z části k sanaci a rekultivaci těžbou dotčených ploch. Vzhledem k tomu, že převážnou část vytěženého území bude tvořit vodní plocha, bude většina skryté půdy nabídnuta k využití (rekultivace) na jiných plochách.

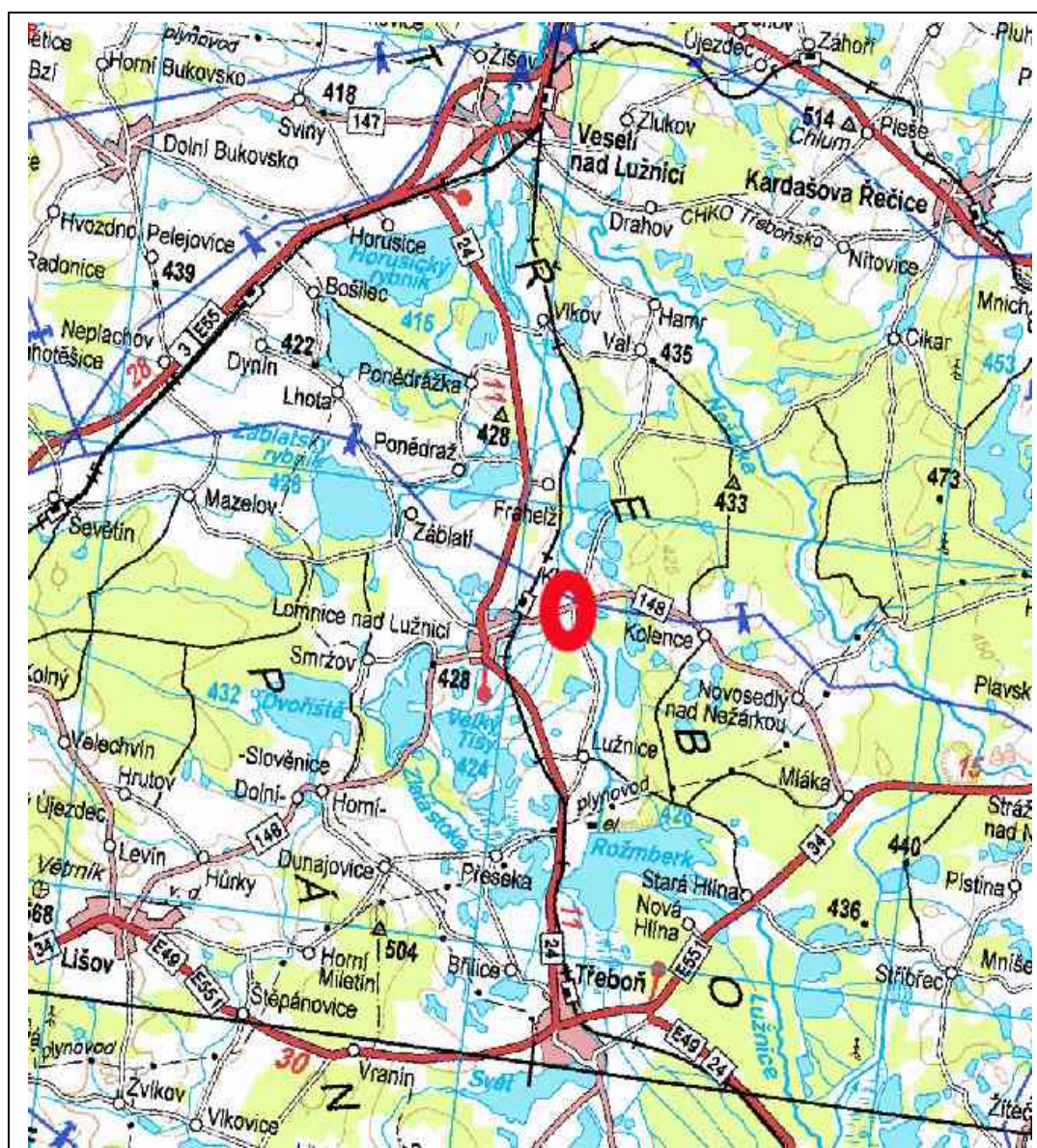
Těžba bude probíhat ve třech etapách (viz obrázek č. 2), I a II etapa jsou uvažovány v severní části ložiska a třetí etapa v jižní části ložiska. Výhledově se uvažuje těžba ve čtvrté etapě na k. ú. Lužnice.

Těžba bude prováděna pásovým podkopovým bagrem. Vytěžený materiál bude kolovým nakladačem převážen k výsypce pásového dopravníku, který bude přemísťovat surovinu do třídičky. Technologické zázemí (třídič a pračka písku) bude v průběhu těžby podle etap několikrát přemístěno tak, aby vzdálenost mezi těžbou a technologickým zázemím (úpravou suroviny) byla co nejmenší. Mezi technologickým zázemím a nejbližší zástavbou bude ze skrývek zřízen ochranný val.

Těžená surovina bude upravována praním a tříděním. Vytříděná frakce 0-4 bude následně prána v pračce písku. Kal z praní písku bude na západním okraji těžebny překryt zeminou a plocha bude zalesněna. Vytříděné kamenivo bude skladováno na mezideponiích v bezprostřední blízkosti mobilní linky, z kterých bude nakladačem nakládáno na nákladní automobily a odváženo.

Finální výrobek bude tvořit drobné kamenivo pro stavební účely frakcí: 0 – 4 mm, a hrubé kamenivo frakcí 4-8 mm, 8-16 mm, 11-22 mm, příp. 11-32 mm, a to v souladu se stávajícími ČSN EN 12620, 13043, 13139.

Obrázek č. 1: Umístění záměru v širším okolí (mapa bez měřítka)

Lokalita se nachází v Jihočeském kraji, v okrese Jindřichův Hradec, na k.ú. Lomnice nad Lužnicí a k.ú. Lužnice 1,5 km východně od obce Lomnice n. Lužnicí. Východní ohraničení ložiskového území je určeno tokem řeky Lužnice a silnicí III. třídy Klec-Lužnice. Západní ohraničení je určeno potokem Tisý a Miletínským potokem a na jihu je území ohraničeno lesním porostem na k.ú. Lužnice. Střední část ložiska probíhá silnice II. třídy č. 148 Lomnice n. L – Mláka. Zájmová oblast je tak dělena do dvou nestejně velkých částí, z nichž větší je jižně od silnice II. třídy.

Západně od ložiska vede silnice I. třídy č. 24 Veselí n.L. – Lomnice n. L. – Třeboň. Mezi ložiskovou oblastí a Lomnicí nad Lužnicí vede železniční trať ČD Veselí n. L. – Třeboň – České Velenice.

Jediné větší sídlo v okolní krajině je město Lomnice nad Lužnicí cca 1 km jihozápadně od plochy záměru. Nejbližší obcí je obec Klec cca 500 m východním směrem od plochy záměru. Uvnitř plochy uvažovaného záměru se nachází samota Pulec.

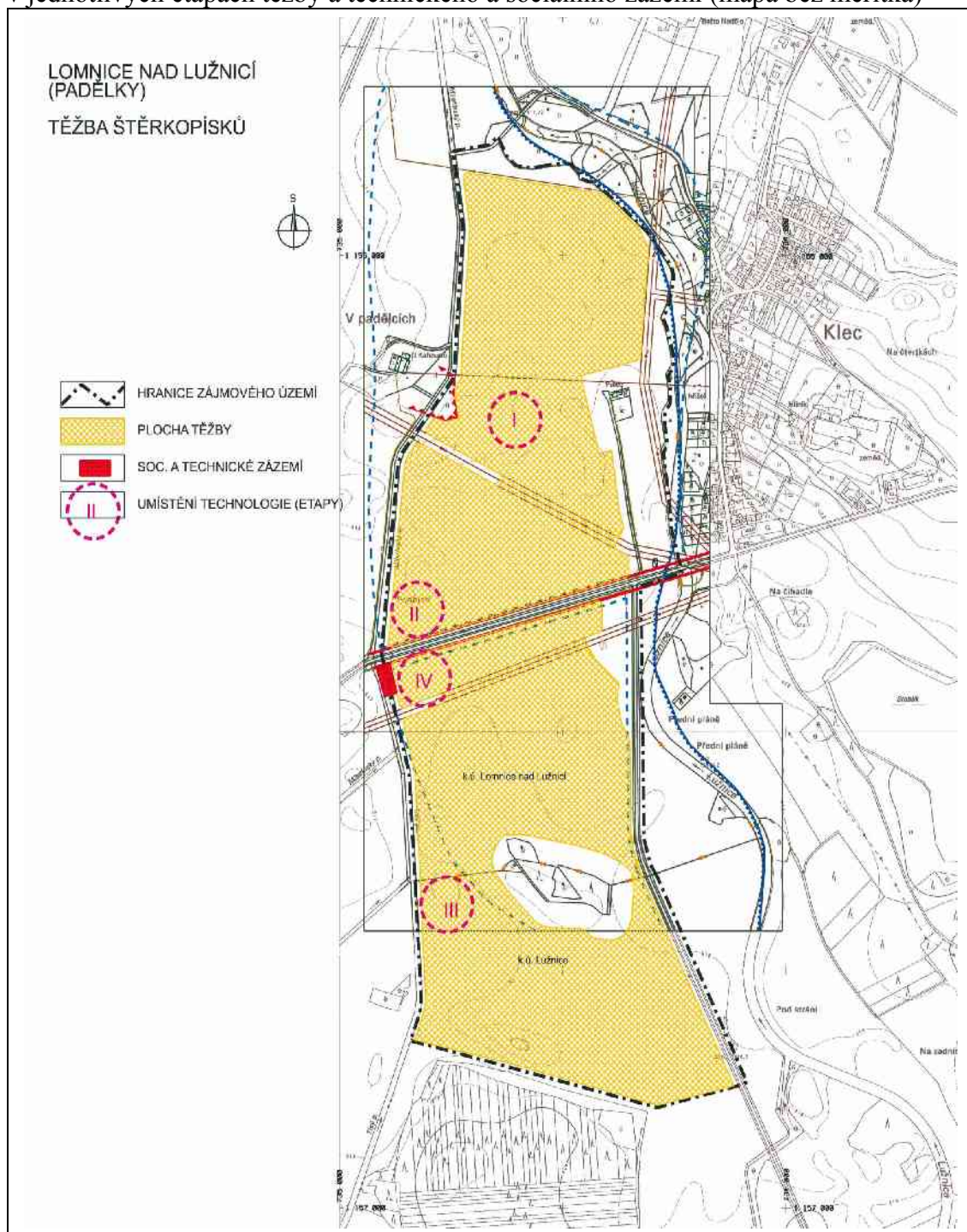
Plocha navržená pro realizaci záměru těžbu šterkopísků činí celkem 81,653 ha. Plochy

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

vyhledaných bilančních volných zásob, nebilančních volných zásob a zásob prognózních, kde se předpokládá těžba šterkopísků činí 67,903 ha. Ostatní plochy na ložisku tvoří zásoby vázané (např. v pilířích komunikace či el. vedení) a plochy bez vyhledaných zásob.

V okolí ploch uvažovaného záměru neprobíhají podobné aktivity. Vlivy předkládaného záměru nekumulují s vlivy jiných záměrů.

Obrázek č. 2: Zájmové území s vyznačením těžených ploch, umístění technologické linky v jednotlivých etapách těžby a technického a sociálního zázemí (mapa bez měřítka)

Technologie těžby a úpravy suroviny

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Ložisko štěrkopísků leží v nivě řeky Lužnice, v území s vysokou hladinou spodní vody. Předpokládá se proto, že těžba na tomto ložisku bude prováděna z vody.

Těžba bude zahájena v severní části ložiska a bude pokračovat směrem k silnici – k jihozápadu. Těžba v části ložiska jižně od silnice bude pokračovat nejprve jen v katastrálním území Lomnice n/L a to směrem od východu k západu. Pokud se v průběhu dobývání podaří provést změnu ÚPO Lužnice, bude těžba pokračovat v k.ú. Lužnice směrem od jihovýchodu k severozápadu

Skrývky budou prováděny v jednom až dvou samostatných řezech. Ornice mocná 0,1-0,3 m bude separátně skrývána dozérem a separátně deponována. Tzv. podorničí zde nemusí být vyvinuto v klasické formě, např. ahumózních písčitých hlín, které jsou potenciálně zúrodnitelné. Pokud se půdní profil vyvíjel přímo z pleistocénních štěrkopísků, bude tuto partii „podorničí“ možné využít jako surovinu. Zahliněné štěrkopísky budou těženy opět dozérem a bude jich využito pro sanační práce, část podorničí bude možné upravit mokřým způsobem tak, aby se stalo surovinou.

Surovina se na ložisku vyskytuje z převážné části či zcela pod hladinou podzemní vody a to v mocnostech od 2 do 6 m. Její těžba zde je tedy možná pouze z vody. Těžba bude prováděna v jednom těžebním řezu pásovým podkopovým bagrem..

Humusovitost suroviny často dosahuje až stupňů C a D. K využití suroviny jako kameniva do betonů bude tedy nezbytné surovinu i po těžbě z vody upravovat praním. Vlastnosti takto upravené suroviny bude navíc nutné ověřit rozšířenými technologickými zkouškami, zvláště pak zkouškou krychelné pevnosti.

Doprava vytěžené suroviny na úpravnu bude prováděna kolovým nakladačem. Úpravárenská linka se bude skládat z násypky pro surovinu, vynášecího pasu a třídičky. Vytříděná frakce 0-4 bude následně prána v pračce písku na elektrický pohon. Dále budou v prostoru úpraveny umístěny 4 nebo 5 pasů pro haldování jednotlivých frakcí. Pro praní suroviny bude odebírána voda z těžebního jezera. Po vyplavení jemných frakcí bude voda odváděna do příkopu, v kterém se budou usazovat vyplavené částice a kterým bude dále odtékat do těžebního jezera. Vyplavené jemné částice usazené v příkopu budou odtěženy a využity spolu s částí skrývkových zemin pro rekultivace, především modelování břehů vytěženého jezera. Odplavené jemné frakce nemohou přijít při zvolené technologii úpravy do kontaktu s provozními náplněmi (hydraulické kapaliny, maziva) a nebudou tak znečištěny cizorodými látkami. Jedná se o původní přírodní materiál, který bude navrženou technologií zbaven využitelných hrubších frakcí a odplavitelné frakce budou sedimentovat v příkopu.

Úpravárenská linka (třídič a pračka písku) a skládky surovin bude v průběhu těžby několikrát (podle jednotlivých etap těžby) přemístěna tak, aby vzdálenost mezi těžbou a technologickým zázemím (úpravou suroviny) byla co nejmenší.

Vzhledem k tomu, že se předpokládá doba těžby cca 20 let a předpokládá se, že technologická linka bude na jednom místě cca dva a půl roku, znamená to že v průběhu těžby bude 3 x přestěhována (výhledově v etapě IV počtvrté).

Mezi technologickým zázemím a nejbližší zástavbou bude ze skrývek zřízen ochranný val. Při poloměru valu cca 60 m by jeho délka měla být maximálně asi 320 m. Při této délce valu by jeho kubatura neměla překročit 17 280 m³.

Doba deponování skrývek se předpokládá v souladu s dobou trvání jedné „etapy“ doby kdy bude technologie na jednom místě, což je asi 3 roky. Při přestěhování technologie budou vytvořeny nové valy v jejím okolí z materiálu ze skrývek další etapy.

Skrývkové zeminu budou spolu s jemnou frakcí vyplavenou z těžené suroviny při praní využity pro rekultivace vytěženého prostoru, zejména pro modelování a úpravy břehů vzniklého jezera. Ostatní skrývkové zeminu budou využity podle pokynů orgánu ochrany zemědělského půdního fondu.

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Tabulka č. 1: Bilance kubatur skrývek

	Množství	Jednotka
Plocha těžby I až III etapy celkem	608 210	m ²
Z toho I etapa	184 960	m ²
II etapa	184 960	m ²
III etapa	238 290	m ²
Plocha těžby IV etapy	235 380	m ²
Skrývky (0,5 m) I etapa	92 480	m ³
II etapa	92 480	m ³
III etapa	119 150	m ³
Skrývky I až III etapa celkem	304 110	m ³
Z toho: ornice (0,3 m)	182 460	m ³
podorničí (0,2 m)	121 640	m ³
Skrývky IV etapy	117690	m ³
Z toho: ornice (0,3 m)	70 610	m ³
podorničí (0,2 m)	47 080	m ³
Předpokládaná potřeba ornice na rekultivace I až III etapa	24 640	m ³
Předpokládaná potřeba podorničí na rekultivace I až II etapa	121 640	m ³
Předpokládaný zbytek ornice nevyužité pro rekultivace	157 820	m ³
Předpokládaný zbytek podorničí nevyužitého pro rekultivace	0	m ³
Předpokládaná potřeba ornice na rekultivace IV etapy	7 940	m ³
Předpokládaná potřeba podorničí na rekultivace IV etapy	39 700	m ³
Předpokládaný zbytek ornice nevyužité pro rekultivace	62 670	m ³
Předpokládaný zbytek podorničí nevyužitého pro rekultivace	7 380	m ³

Vytříděný a odvodněný písek bude nakladačem nakládán na vysokokapacitní nákladní automobily (TNA) k expedici.

Výsledkem úpravy suroviny by měly být tyto výrobky

DK 0-4 mm

HK 4-8 mm, 8-16 mm, 11-22 mm, příp. 11-32 mm,

Nestandardní materiál, resp. výrobek byl měl být využíván pro zásypy.

Technické řešení těžební technologie, zpracování a úpravy suroviny v těžebně bude odpovídat běžným standardům při těžbě štěrkopísků.

Technické zázemí bude muset být umístěné mimo aktivní inundaci, tzn. v severozápadním cípu přiléhajícímu k silnici do Lomnice n/L viz obrázek č. 2.

V technickém zázemí budou zřízeny následující objekty a zařízení :

- mobilní buňky pro sklad, šatnu, kancelář, expedici a sanitární buňka (WC a umývárna)
- mostová váha
- montovaná hala
- žumpa
- studna
- parkoviště
- nadzemní nádrž na naftu s výdejním stojanem a stáčecím místem

Zpevněná plocha - celá plocha technického zázemí bude zpevněna silničními (železobetonovými) panely.

Oplocení – areál bude oplocen strojovým pletivem do výšky 180 cm uchyceným na ocelových sloupcích ukotvených v betonových patkách s roztečí 350 cm. Horní část pletiva bude opatřena ostnatým drátem. Vrata do uzavřené části budou trubková, rámová, dvoukřídlová s výplní pletivem. Sloupky vrat ocelové Ø 150 mm, kotvené v betonových patkách. Vlastní těžebna nebude oplocena (mimo technického zázemí).

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Mobilní buňky - budou tvořeny kontejnery od výrobce TOUAX s.r.o. (dříve WAREX spol. s r.o.), Na Radosti 184, 155 21 Praha 5 – Zličín. Vnější rozměry buňky jsou 6055 x 2435 x 2790 mm, vnitřní výška 2500 mm. V základním provedení je kontejner šedý (RAL 7035), vnitřní dekor je z bílého lamina, podlahová krytina PVC. Kontejnery mají celokovové vchodové dveře a plastové otvíravé a výklopné okno 1160 x 1115 mm. Obvodový rám kontejneru je z ocelových profilů. Nosná část stěny je z dřevěných smrkových profilů 60 x 30 mm. Z vnitřní strany je stěna opláštěná dřevotřískovou deskou tl. 10 mm, z vnější strany je ocelový pozinkovaný plech s trapézovou vlnou. Spojení je pomocí vrutů. Izolace stěny je z minerální plsti tl. 60 mm o objemové hmotnosti 75 kg/m³ a parozábrany z folie PE tl. 0,1 mm.

Sanitární buňka – WC a umývárna bude provedena ze sanitárního kontejneru od výrobce TOUAX s.r.o. o rozměrech 6055 x 2435 x 2790 mm. Světlá výška 2500 mm. TUV bude ohřívána v 150 l el. boileru. Odkanalizování bude provedeno do jímky na vyvážení. Vytápění 2 přímotopnými tělesy po 1 kW. Osvětlení zářivkové 2 x 58 kW.

Mobilní buňky budou založeny na železobetonových silničních panelech, jejich umístění je patrné ze situačního výkresu.

Všechny buňky budou napojeny po revizi venkovním kabelem na elektrické vybavení buňky, které obsahuje: 1 x rozváděč, 1 x vypínač, 2 x zásuvku 230 V, 1 x CEE zásuvku 32 A 400 V, topení 2 kW a dvojitou zářivku 2 x 36 W.

Mostová váha bude umístěna zhruba uprostřed zázemí. V sousedství váhy bude umístěna buňka expedice.

Montovaná hala (ocelokolna) bude tvořena nosnou ocelovou konstrukcí ukotvenou do silničních panelů, o půdorysných rozměrech 15 x 12 m a výšce 6 m. Opláštění a střešní krytina budou z pozinkovaného profilového plechu.

Jímka na odpadní vody (žumpa) – použita bude nepropustná typová jímka o objemu cca 5 m³ uložená pod terénem. Kanalizační potrubí (od hygienické buňky) bude z PVC DN 110, obetonované. Nádrž bude zasypana pískem, terén nad ní upraven a zatravněn. Bude provedena nepropustná úprava zákrytu jímky, tak aby nemohlo dojít v případě jejího zatopení při povodňových průtocích k úniku splaškových vod. Odvoz odpadních splaškových vod fekálním vozem na nejbližší ČOV bude realizován podle potřeby na základě smluvního vztahu. Roční produkce odpadních vod bude činit cca 300 m³.

Studna - pro sociální účely bude vyhloubena trubní studna o hloubce cca 10 m vystrojená dle ČSN 73 5115. Pro pitné účely bude dovážena balená voda.

Výdejní místo nafty, sklad PHM - jedná se o dvouplášťovou nádrž typu Kompakt. Nádrž včetně výdejního stojanu bude umístěna na zpevněné, vyvýšené, ploše. Zpevnění bude provedeno silničními panely, které budou v podloží izolovány fólií HDPE. Spáry panelů budou zatmeleny tmelem odolným působení ropných látek. Při stáčení a výdeji nafty budou případné úkapy nafty zachycovány v plechových vanách, které budou podloženy pod místa možných úkapů.

Parkoviště – bude umístěno při vjezdu do areálu technického zázemí, plocha parkoviště bude cca 105 m².

Realizace pískovny a její provoz si vyžádá výstavbu přípojky elektrické energie. Elektrická energie bude přivedena kabelem vzduchem z místa napojení. Přípojka bude vybavena vlastní trafostanicí 500 kVA, 3 x 400V/50Hz v provedení betonová, v těsné blízkosti technického zázemí provozovny.

Po vydobytí volných zásob na ložisku bude těžbou dotčený prostor rekultivován. Vzhledem k tomu, že těžba bude probíhat z vody, bude na většině ploch těžebny ponechána volná vodní hladina. V rámci rekultivace budou upraveny a modelovány břehy vzniklého jezera. Břehová čára bude členitá, budou zde vytvořeny zálivy a mělčiny. Pro rekultivace budou využity

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

skrývkové materiály, především podorničí. V rámci sanace a rekultivace bude nutné zajistit stabilitu břehů takto vzniklých vodních ploch.

Tabulka č. 2: Bilance ploch rekultivací a rekultivačního materiálu

Etapa I až III	Plocha [m ²]
Hydrická rekultivace	510 240
Biologická rekultivace	123 190
Z toho břehová společenstva	15 960
luční společenstva	71 490
lesní porosty	35 740
Etapa IV	
Hydrická rekultivace	199 760
Biologická rekultivace	39 710
Z toho břehová společenstva	6 090
luční společenstva	22 410
lesní porosty	11 210

5. Charakteristika dotčených lokalit

5.1. Ptačí oblast Třeboňsko

Popis lokality

Název: Třeboňsko

Kód lokality: CZ0311033

Kraj: Jihočeský kraj

Rozloha: 47.386,23 ha

Kategorie chráněného území: Ptačí oblast

Popis:

Třeboňsko je v povědomí široké veřejnosti zapsáno jako území se zachovalými přírodními hodnotami. Ve skutečnosti je to však oblast, která je již několik set let velmi výrazně přetvářena člověkem. Typické pro Třeboňsko jsou zejména rybníky. Nachází se jich zde mnoho desítek, přitom řada z nich byla založena již ve středověku. Pro ptáky významné jsou mimo jiné i rybníční hráze se starými duby. Rybníky jsou propojeny sítí stok, kanálů a vodních toků (Nová řeka, Zlatá stoka). Dalším pro ptáky důležitým prostředím, které je rovněž udržováno lidskou činností, jsou vlhké a podmáčené louky. V oblasti se nalézá také řada rašelinišť s cennými porosty borovice blatky (*Pinus rotundata*) a zbytky lužních lesů. Převažujícím typem lesa jsou chudé bory s příměsí smrku či dubu.

Na Třeboňsku byl zaznamenán výskyt téměř 280 druhů ptáků, z nichž nejméně 182 zde hnízdí. Třeboňsko lze označit za jednu z nejvýznamnějších oblastí pro výskyt vodních a mokřadních ptáků ve střední Evropě. Kromě hnízdění je tato oblast zásadní i v období tahu, především na podzim, kdy se na hladině rybníků shromažďuje více než 20 000 exemplářů vodních ptáků.

Na rybníčních hnízdí početně potápka roháč (*Podiceps cristatus*) a potápka malá (*Tachybaptus ruficollis*). Počátkem osmdesátých let na Třeboňsku vznikla hnízdní kolonie kormorána velkého (*Phalacrocorax carbo*), jejíž velikost v současnosti dosahuje 80-100 párů. V oblasti se nalézají jedna až dvě hnízdní kolonie kvakoše nočního (*Nycticorax nycticorax*) s několika desítkami párů. Běžným druhem je volavka popelavá (*Ardea cinerea*) hnízdící minimálně ve dvou koloniích. Volavka červená (*Ardea purpurea*) již z oblasti zřejmě vymizela, naopak početnost volavky bílé (*Egretta alba*) se zvyšuje, hnízdění tohoto druhu však zatím nebylo prokázáno. Na lidských stavbách hnízdí celkem asi 20 párů čápa bílého (*Ciconia ciconia*), v lesních komplexech pak na několika lokalitách čáp černý (*Ciconia nigra*).

V oblasti hnízdí asi 200 párů husy velké (*Anser anser*), v letním období se zde však shromažďuje více než 10 000 exemplářů tohoto druhu. V podzimních a zimních měsících se objevují stohlavá hejna husy polní (*Anser fabalis*) a v menší početnosti také husa běločelá (*Anser albifrons*). Z hnízdicích druhů kachen patří mezi nejvýznamnější cca 50 párů hohola severního (*Bucephala clangula*) a více než 10 párů zrzohlávky rudozobé (*Netta rufina*). Oblast je také pravidelným hnízdištěm většího množství párů celoevropsky ohrožené kopřivky obecné (*Anas strepera*).

Prosperující hnízdní populace více než 10 párů orla mořského (*Haliaeetus albicilla*) patří k nejvýznamnějším v rámci celé střední Evropy, počet zimujících orlů mořských dosahuje až několika desítek kusů. V rákosinách rybníků hnízdí okolo 50 párů motáka pochopa (*Circus aeruginosus*), vedle dalších osmi druhů dravců v oblasti hnízdí i jednotlivé páry luňáka

Těžba štěrkokopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

hnědého (*Milvus migrans*) a l. červeného (*M. milvus*).

Na rybnících hnízdí i zástupce krátkokřídlých - chřástal vodní (*Rallus aquaticus*), v močálech pak vzácný chřástal kropenatý (*Porzana porzana*) a chřástal malý (*P. parva*).

Třeboňsko je tahovou zastávkou desítek druhů bahňáků, pouze několik málo druhů zde i hnízdí. Ze zajímavějších druhů je to vzácně hnízdící břehouš černoocasý (*Limosa limosa*) a vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), dále v několika párech hnízdící vodouš kropenatý (*T. ochropus*), v močálech je poměrně běžná bekasina otavní (*Gallinago gallinago*), v lesích sluka lesní (*Scolopax rusticola*). V oblasti hnízdí také asi 100 párů rybáka obecného (*Sterna hirundo*), vzácně hnízdí i rybák černý (*Chlidonias niger*).

Rozlehlé lesní komplexy jsou významnými hnízdišti sov. Mezi početné patří kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), sýc rousný (*Aegolius funereus*) a výr velký (*Bubo bubo*).

Pro rozvolněná rašeliniště, řídké borové porosty na písčonych půdách a velké lesní paseky je typický lelek lesní (*Caprimulgus europaeus*). V oblasti pravidelně hnízdí také ledňáček říční (*Alcedo atthis*) a do zemědělské krajiny se opět začíná vracet dudek evropský (*Upupa epops*). Ve starších lesích je běžný datel černý (*Dryocopus martius*), v luzích a na hrázích strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*).

K charakteristickým zástupcům řádu pěvců patří především některé druhy mokřadních ptáků, jako je např. cvrčilka slavíková (*Locustella luscinioides*), sýkořice vousatá (*Panurus biarmicus*) a rákosníci (rod *Acrocephalus*). V poslední době se rozšířil slavík modráček (*Luscinia svecica*) a krkavec velký (*Corvus corax*).

Druhy, jež jsou předmětem ochrany

Druh Počet párů

Čáp černý 10 - 15

Datel černý 50 - 100

Husa velká 10 000 - 20 000 (počet jedinců)

Kopřivka obecná 600 - 1 000 (počet protahujících jedinců)

Kulíšek nejmenší 100 - 150

Kvakoš noční 100 - 120

Ledňáček říční 20 - 30

Lelek lesní 15 - 30

Lžičák pestrý 300 - 600 (počet protahujících jedinců)

Moták pochop 40 - 60

Orel mořský 10-15

Rybák obecný 34 - 82

Skřivan lesní 20 - 40

Slavík modráček 150 - 250 *Luscinia s. cyanecula*

Strakapoud prostřední 50 - 70

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Sýc rousný	30 - 50
Včelojed lesní	10 - 20
Volavka bílá	380 Počet zimujících jedinců v roce 2001
Žluna šedá	50 - 100

5.2. Evropsky významná lokalita Nadějská soustava

Popis lokality

Název: Nadějská soustava

Kód lokality: CZ0313128

Kraj: Jihočeský kraj

Status: Navrženo

Rozloha: 612,26 ha

Biogeografická oblast: Kontinentální

Kategorie chráněného území: Chráněná krajinná oblast

Poloha

Lokalita je vymezena na pravém břehu Lužnice mezi obcemi Klec (linie silnice Klec-Kolence) a Vlkov (rybník Krajina) a zahrnuje Nadějskou rybníční soustavu a její okolí

Ekotop

Geologie: Podloží lokality je tvořeno převážně pleistocénními fluvialními písky a šterky risského stáří, které tvoří sedimentární výplň nivy údolí Lužnice. V jižní části se na povrchu místně objevují žuly moldanubického plutonu, terciární jílovité a písčité sedimenty a svrchnokřídové pískovce a slepence klikovského souvrství. Holocénní sedimenty tvoří fluvialní písčité hlíny, hlinité písky, sedimenty vodních nádrží a drobná přechodová rašeliniště (Rod).

Geomorfologie: Reliéf lokality je plochý se sklonem k severozápadu a je typický pro severní část Třeboňské pánve. Výrazně se zde uplatňují antropogenní tvary – převýšené hlavní hráze i menší dělicí hrázky rybníků Nadějské soustavy. Tok Lužnice je regulován, místy jsou zachována odstavená říční ramena. Namořská výška 420-415 m n.m.

Krajinná charakteristika: Jedná o segment krajiny, jejíž typický charakter udává rozsáhlá Nadějská rybníční soustava vybudovaná v nivě Lužnice na jejím pravém břehu - rybníky s litorálními porosty a alejemi dubů, zbytky listnatých lužních lesů a z východu navazující hospodářské lesy s převahou borovice lesní. Lokalita zahrnuje PR Rod.

Biota

Na lokalitě jsou zastoupeny hospodářsky využívané eutrofní rybníky s litorálními porosty (M 1.1 vysoké rákosiny, hrázovými porosty převážně dubů letních (L 7.2 vlhká acidofilní doubrava) a ve výtopách s navazujícími olšinami (L1), vrbinami a přechodovými rašeliništi (R 2.3). Lesní porosty jsou z části zbytky lužních porostů s dubem letním, z části

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

hospodářské lesy tvořené borovicí lesní a smrkem ztepilým.

Pro ochranu páchníka *Osmoderma eremita* má klíčový význam značné zastoupení starších věkových kategorií dubů letních na rybníčních hrázích (L 7.1 kyselá doubrava) a v lužním lese (L 7.2).

Pro vydru říční (*Lutra lutra*) jsou v území ideální stanovištní a potravní podmínky tvořené intenzivními rybníky různého typu a velikosti s bezprostřední návazností na řeku Lužnici.

Kvalita

Pro oba druhy brouků je lokalita méněvýznamná než blízké lokality v území Třeboňsko - Třeboň. Výskyt je stálý, ale populace je relativně nízká a zranitelná.

Pro vydru říční se na daném území nachází jádro populace v ČR, druh zde prosperuje a dochází zde k pravidelnému rozmnožování.

Druhy, jež jsou předmětem ochrany

Živočichové

1084 páchník hnědý

1355 vydra říční

6. Charakteristika druhů jež jsou hlavním předmětem ochrany

Čáp černý

Název latinský: *Ciconia nigra*

Skupina: Brodiví

Popis druhu a nároky na prostředí:

Hnízdí na celém území ČR až po horní hranici lesa. Dává přednost rozsáhlejším lesům, smíšeným, listnatým i jehličnatým. Potravu získává v tůních a malých potocích. Čáp černý má svrchní část těla černohnědou se zelenavým kovovým leskem a bílé břicho. Zobák a nohy jsou červené. Hnízdí jednotlivě na stromech. Zimuje v Africe jižně od Sahary, vzácně ve

Středomoří.

Stav a rozšíření v Evropě:

Rozšířen z centrální Evropy po sibiřskou tajgu až po SV Čínu a Koreu. Chybí na britských ostrovech, v Irsku, Skandinávii, i větší části Francie. Na začátku 20. století druh vymizel z části střední Evropy, ve 30. letech začal opět znovu osídlovat původní území. Početnost stoupá v Bělorusku, Litvě, Polsku, Slovensku, Španělsku, České Republice.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Přibližně od padesátých let minulého století se čápi černí začali šířit a západním směrem. Od sedmdesátých do konce osmdesátých let stoupla početnost o 50%. V současnosti je rozšířen na většině území od nížin po střední polohy.

Datel černý

Název latinský: *Dryocopus martius*

Skupina: Šplhavci

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Popis druhu a nároky na prostředí:

Všeobecně známý pták střední velikosti, nápadný svým černým zbarvením s červenou skvrnou na hlavě. Pohlavní dimorfismus se projevuje ve velikosti červené skvrny, kdy u samic zabírá pouze zadní část temene, kdežto u samců kryje celý vršek hlavy až k zobáku. Obývá rozsáhlejší lesní celky, jehličnaté i listnaté, od nížin do hor. Je stálý, k hnízdění si vytesává dutiny, žíví se hmyzem žijícím ve dřevě. Hraje klíčovou roli pro řadu druhů ptáků, hnízdících v dutinách.

Stav a rozšíření v Evropě:

Je rozšířen rovnoměrně na velké části kontinentu. Nevyskytuje se ve Velké Británii a na Islandu, chybí na většině Pyrenejského a Apeninského poloostrova a v jihozápadní Francii. V druhé polovině 20. století byl zaznamenán nárůst početnosti i zvětšování areálu v západní Evropě, pravděpodobně v důsledku zalesňování. Na většině obývaného jsou jeho stavy stabilní. V Německu vykazují mírný nárůst, na rozdíl od severských oblastí, kde došlo k mírnému poklesu vlivem intenzivní těžby dřeva.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Datel černý je v České republice rozšířen téměř všude s výjimkou bezlesých oblastí. Vyskytuje se v lužních lesích v nížinách, vystupuje až k horní hranici lesa. V poslední době je prokázáno i pronikání do městských parků nebo menších lesíků v zemědělské krajině. V souvislosti s tím pravděpodobně mírně roste i jeho početnost, která je odhadována na 3000 až 6000 párů.

Husa velká

Název latinský: *Anser anser*

Skupina: Vrubozobí

Popis druhu a nároky na prostředí:

Velký vodní pták. Celkové zbarvení je stříbrně šedavé se světlejšími pruhy. Dospělí ptáci mají na břiše příčné černé protáhlé skvrny. Ocas je lemován bíle. Zobák a nohy jsou zbarveny růžově. Hnízdním biotopem jsou větší vodní nádrže s pobřežním porostem rákosin, zarostlé ostrůvky. Hnízdí i na vrbách, někdy využívá i hnízd jiných velkých druhů ptáků, např. dravců. Vždy je nutná blízkost vhodných otevřených míst pro pastvu - luk, pastvin a polí se zasetým obilím. Obývá nížiny, nejvýše položené hnízdiště v ČR je 460 m. n. m. Je tažným druhem. Husy velké zimují v Severní Africe, na jihu Španělska, v malé míře přezimují i u nás.

Stav a rozšíření v Evropě:

Značná část evropské populace hnízdí na Islandu, Velké Británii, jižní Skandinávii, centrální a západní Evropě. Od padesátých let dvacátého století byl zaznamenán nárůst početnosti evropské populace. Pokles zaznamenali v Moldávii, Rumunsku, Slovensku, Bulharsku, Řecku. Jde však o jiný poddruh husy velké.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Husy velké hnízdí pravidelně v jižních Čechách, jižní Moravě, Českolipsku, nepravidelně i na jiných místech např. Písecko, Polabí. Na Českobudějovicku hnízdilo v posledních letech více než 100 párů. Od sedmdesátých do devadesátých let minulého století vzrůstala v ČR početnost hnízdících párů až k téměř 700 párům.

Kopřivka obecná

Název latinský: *Anas strepera*

Skupina: Vrubozobí

Mgr. Stanislav Mudra, Lišná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Popis druhu a nároky na prostředí:

Plovavá kachna o něco menší než březňačka. Samec ve svatebním šatě má jemné vlnkování na tmavě šedém podkladě. Samice je velmi podobná samici kachny divoké. Odlišuje se podle zrcátka (plocha tvořená koncovou částí letek a svrchními krovkami), které je u obou pohlaví kopřivky bílé, zepředu ohraničené hnědě a černě. Jako hnízdní prostředí vyhledává rybníky s bohatou pobřežní vegetací. V České republice hnízdí pravidelně až do cca 500 m. n. m.

Stav a rozšíření v Evropě:

Obývá nižší až střední polohy mírného pásu po Středomoří. Hnízdním prostředím je mimo stojatých vod i okolí lagun s mořskou, nebo brakickou vodou. V některých zemích populace vzrůstá např. v Nizozemí. Nejvyšší hustota populace byla zjištěna v 90. letech v Německu.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Vyskytuje se po celém území v nižších a středních polohách, nejpočetněji však v jihozápadních a východních Čechách a na jižní Moravě. V posledních desetiletích byl zaznamenán vzrůst početnosti.

Kulišek nejmenší

Název latinský: *Glaucidium passerinum*

Skupina: Sovy

Popis druhu a nároky na prostředí:

Nejmenší evropská sova o něco málo větší než vrabec. Základní barva vrchní části těla je tmavě hnědá s výraznými bílými skvrnami, spodek je světlý s podélnými tmavými proužky. Životním prostředím tohoto stálého ptáka jsou starší lesní celky - jehličnaté a méně často i smíšené. Ve střední Evropě se vyskytuje hlavně v horách a pahorkatinách, v severních oblastech i v nížinách.

Stav a rozšíření v Evropě:

V Evropě je rozšíření kuliška nejmenšího rozděleno do dvou hlavních oblastí. Populace ve Skandinávii a v severovýchodní Evropě tvoří součást velké oblasti výskytu v severním Palearktu. Poněkud izolovaný je výskyt ve střední Evropě, který zahrnuje jehličnaté lesy v Alpách, Vogézách, Juře, Karpatech a sudetských pohořích. Početnost ve většině evropských zemí se jeví jako poměrně stabilní.

Ochrana a rozšíření v ČR

V České republice se kulišek nejmenší vyskytuje hlavně v její jihozápadní části. Na Šumavě a v Novohradských horách je zde považována za jednu z nejhojnějších sov. Nověji byly hnízdní výskyty potvrzeny i z dalších míst např. Labských pískovců, Teplicko-adršpašských skal nebo z Českomoravské vysočiny. Na Moravě jsou pravidelným hnízdištěm Beskydy a Javorníky. Početnost v 90. letech byla odhadována na 900 - 1300 párů. Od poloviny 20. století je populační trend mírně vzrůstající a hnízdící ptáci jsou zjišťováni na nových lokalitách.

Kvakoš noční

Název latinský: *Nycticorax nycticorax*

Skupina: Brodiví

Popis druhu a nároky na prostředí:

Menší volavka s nevýrazným kratším krkem. Hřbet dospělého ptáka je šedý, spodní část bělavá. Samec v době hnízdění má týle dvě bílá nápadná dlouhá pera. Hnízdním prostředím jsou bažinaté oblasti, rybníky s křovitými porosty, ostrůvky se stromy a keři. Hnízdí od začátku dubna do srpna v koloniích. Kvakoši jsou aktivní za šera, přeletují i v noci.

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Zimují v Africe v subsaharské oblasti.

Stav a rozšíření v Evropě:

Rozšířen v Evropě jen v nižších polohách. Stále široce rozšířen v povodí Volhy, Rhôny, Dunaje. Zvláště početný je v severní Itálii, klesající populace je ve Španělsku.

Ochrana a rozšíření v ČR Hnízdění kvakoše je známo až od dvacátého století. Kolonie kvakošů existuje v Lednici na Moravě, známá kolonie na Malém Tisém zanikla. Nová menší hnízdiště jsou známa z Českobudějovicka (v posledních letech asi 130 párů).

Ledňáček říční

Název latinský: *Alcedo atthis*

Skupina: Srostloprstí

Popis druhu a nároky na prostředí:

Pestře zbarvený pták, o něco větší než vrabec. Vrchní část těla je kovově modrozelená, spodina naopak rezavě hnědá. Za ušima a na hrdle jsou bílé skvrny. Má velkou hlavu se špičatým zobákem, ocas je vzhledem tělu krátký. Stálý nebo přelétavý pták, který vyhledává čistší, pomalu tekoucí nebo i stojaté vody. Nezbytná je přítomnost hlinitých nebo písčitých břehů, kde si vyhrabává nory k hnízdění.

Stav a rozšíření v Evropě:

Ledňáček se vyskytuje téměř na celém kontinentu vyjma severních oblastí a vyšších nadmořských výšek. Chybí na Islandu, ve Skandinávii hnízdí pouze v nížinách jižního Švédska. Ačkoli podléhá poměrně silným meziročním výkyvům početnosti, ve většině zemí jsou jeho stavy vyrovnané nebo vykazují mírný pokles.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Ledňáček říční hnízdí ve vhodném prostředí roztroušeně po celém území České republiky. Vzácnější je v severozápadních Čechách, s výjimkou Šumavy se vyhýbá horským oblastem. Celková početnost v 90. letech byla odhadována na 300 až 700 párů. Jeho stavy vykazují krátkodobé výkyvy v důsledku krutých průběhů zimy, dlouhodobý pokles způsobuje především znečištění vody a regulace přirozených koryt toků.

Lelek lesní

Název latinský: *Caprimulgus europaeus*

Skupina: Lelkové

Popis druhu a nároky na prostředí:

Poměrně nenápadný pták s noční aktivitou, velikosti zhruba kosa. Má dlouhá křídla i ocas, velmi krátký zobák, který však dokáže otevřít téměř přes celou hlavu. V jeho zbarvení převládá šedohnědá s tmavším skvrněním, u samců jsou nápadné bílé skvrny v koncích křídel a ocasu. Hnízdním prostředím lelka jsou jehličnaté - hlavně borové - a listnaté lesy zpravidla na písčitém podkladě. Důležitá je přítomnost otevřených ploch a okrajů, tedy pasek, mýtin a průseků. Přirozeně jsou to např. vřesoviště nebo rašeliniště. Méně často hnízdí i na křovinatých, výslunných stráních i jiných podobných stanovištích.

Stav a rozšíření v Evropě:

Lelek hnízdí roztroušeně na celém kontinentu s výjimkou rozsáhlejších bezlesých oblastí, ať už je to arktická či alpínská tundra nebo intenzivně zemědělsky využívaná území. V západní Evropě je jeho rozšíření dosti ostrůvkovité, těžiště výskytu je ve Středomoří a ve východní Evropě. V jižní polovině Pyrenejského poloostrova jeho areál sousedí s příbuzným druhem *Caprimulgus ruficollis*. Od poloviny 20. století došlo k poměrně výraznému úbytku hlavně v západní části areálu. Hlavní příčinou je patrně ztráta vhodného biotopu a také nedostatek potravy, velkého nočního hmyzu v důsledku používání pesticidů.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Lelek lesní v České republice má ostrůvkovité hnízdní rozšíření, závislé na existenci vhodných biotopů. V oblastech rozsáhlejších borových lesů, hlavně v nížinách lze dosud zaznamenat i početnější výskyt, jinde však hnízdí spíše ojediněle. Dříve byl patrně mnohem rozšířenější, v posledních desetiletích se předpokládá jeho značný úbytek. Přesné znalosti jeho populačních trendů u nás jsou zatím nedostačující a je nutné je doplnit.

Lžičák pestrý

Název latinský: *Anas clypeata*

Skupina: Vrubozobí

Popis druhu a nároky na prostředí:

Lžičák pestrý je kachna plovavá menší, než březnačka. Samec má bílou hrud', tmavě zelenou hlavu. Boky jsou zbarveny červeno-hnědě, stejně jako břicho. Nápadný je velký lžicovitě rozšířený zobák. Samice je nenápadná, hnědá se skvrnami. Hnízdním prostředím lžičáka jsou mělké rybníky, nepřilíš zarostlé bažiny, rybníky přecházející v pastviny a zaplavované louky v nížinách.

Stav a rozšíření v Evropě:

Většina hnízdní populace obývá severní a mírný pás. Tři čtvrtiny evropské populace obývají Rusko. Dále početná hnízdní populace žije na území Nizozemí a Finska. Od 50. let minulého století stavy v některých zemích severní a západní Evropy mírně stoupají patrně v důsledku zlepšené potravní nabídky způsobené eutrofizací vod. Celkově však má evropská populace lžičáka spíše klesající tendenci.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Od poloviny 60. let minulého století se početnost začala výrazně snižovat. Důvodem je ztráta hnízdišť, odvodnění podmáčených míst a výskyt botulismu. Vzhledem k rychlému ubývání je navržen do nejvyšší kategorie připravovaného Červeného seznamu.

Moták pochop

Název latinský: *Circus aeruginosus*

Skupina: Dravci

Popis druhu a nároky na prostředí:

Dravec dosahující téměř velikosti káně. Odlišuje se způsobem letu a postavením křídel. Samice je tmavě hnědá s žlutavou hlavou, samec má světlý ocas. Hnízdním prostředím jsou rákosiny, mokřadní vegetace, pole a louky. Stále častěji bývá hnízdo umístěno v poli s obilím nebo na lesních pasekách. Loví drobné savce a ptáky. Obsazuje většinu vhodných lokalit až do cca 700 m. n. m.

Stav a rozšíření v Evropě:

Široce rozšířený druh v nížinách Evropy a Asie. Chybí na severu Skandinávie a britských ostrovů. Větší část populace obývá východní a střední Evropu. Po přijetí opatření na ochranu druhu v 70. letech začala početnost narůstat v téměř polovině zemí. Mezi významné ohrožující faktory patří odvodňování, vysušování mokřadů a lov.

Ochrana a rozšíření v ČR

V České republice hnízdí od roku 1940. Tento druh má v ČR vzestupný trend početnosti. Je rozšířen na většině území republiky, méně jen hraničních pohoří na jihozápadě a severozápadě. Ohrožujícím faktorem může být nelegální odstřel a ničení hnízd pro předpokládané škody na drobné zvěři.

Orel mořský

Název latinský: *Haliaeetus albicilla*

Skupina: Dravci

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Popis druhu a nároky na prostředí:

Velký dravec s klínovitým ocasem, který je u dospělých bílý. Obývá rybníčnaté oblasti, mořské pobřeží, okolí velkých jezer a řek. Hnízda si staví na vysokých stromech. Živí se rybami, vodními ptáky a uhynulými živočichy.

Stav a rozšíření v Evropě:

Hnízdí od Islandu, Norska, Švédska, severního Německa, Polska až do zemí v Podunají. Chybí ve Francii, na Pyrenejském a Apeninském poloostrově a na Britských ostrovech s výjimkou ostrovů severního Skotska. V zemích střední a východní Evropy byl v posledních desetiletích pozorován pozitivní trend. V jižní Evropě hnízdí již jen velmi vzácně, zvýšení početnosti nebylo pozorováno.

Ochrana a rozšíření v ČR:

V České republice je pravidelně zimující, ojediněle hnízdící na Třeboňsku, Českobudějovicku, Českolipsku a Jižní Moravě. Populace orlů mořských byla v minulosti podpořena na Třeboňsku vypouštěním ptáků ze zajetí. První hnízdění bylo prokázáno v roce 1984, rodičovský pár byli ptáci vypuštěni ze zajetí. Pokus byl neúspěšný, mláďata byla vyvedena až v roce 1988. Na Českobudějovicku hnízdí od roku 1990.

Rybák obecný

Název latinský: *Sterna hirundo*

Skupina: Dlouhokřídli

Popis druhu a nároky na prostředí:

Štíhlejší než racek chechtavý, s delšími užšími křídly a hluboce vykrojeným ocasem. Červené jsou nohy i zobák, který je zakončen černou špičkou. Na hlavě je černá čepička, spodina těla je bílá. Složená křídla i záda jsou šedavá. Hnízdním prostředím jsou mu pobřeží moře, zvláště při ústí větších řek, ve vnitrozemí štěrkové náplavy řek, plochy s nízkou vegetací na okrajích jezer, mokřin a rybníků.

Stav a rozšíření v Evropě:

Největší výskyt tohoto druhu je soustředěn do severovýchodní Evropy, kde hnízdí početně nejen při mořském pobřeží, ale i ve vnitrozemí. Další významnou oblastí jsou země přilehající k Severnímu moři, hlavně Nizozemí a Velká Británie. Početně hnízdí i v Rumunsku a ve Španělsku. Po poklesu v druhé polovině 20. století se stavy ve většině zemí patrně stabilizovaly, i když snižování početnosti pokračuje hlavně na vnitrozemských hnízdištích v jižní části areálu. Pro rybáka obecného představuje nebezpečí především pokračující znečištění vod a ničení vhodných biotopů.

Ochrana a rozšíření v ČR:

V současnosti zde existují tři oblasti pravidelného hnízdního výskytu. Plošně největší jsou rybníčnaté pánve v jižních Čechách, kde hnízdí na různých rybnících v závislosti na aktuálním stavu vody a přítomnosti obnaženého dna jako vhodného biotopu. Druhou oblastí je jižní Morava, kde kromě několika rybníků, je naše nejpočetnější současná kolonie na Střední nádrži vodního díla Nové Mlýny. I zde je však závislý na výšce vodní hladiny a přítomnosti ostrůvků. Pravidelně je hnízdění zaznamenáváno na vodních nádržích na Ostravsku. Lokální početní úbytek v jižních Čechách byl kompenzován vznikem kolonie na jižní Moravě.

Skřivan lesní

Název latinský: *Lullula arborea*

Skupina: Pěvci

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Popis druhu a nároky na prostředí:

Nenápadně hnědavě zbarvený pěvec, s tmavými skvrnkami, podobný skřivanu polnímu. Na hlavě má nepříliš výrazně vztyčené peří, ocas je krátký s bělavými špičkami. Lze ho

zaznamenat hlavně díky jeho nádhernému zpěvu, který přednáší velmi často i v noci, za letu nebo při sezení na větvi. U nás obývá především otevřená místa v borových lesích na písčitých podkladech, vřesoviště, výslunné stráně, ale i staré sady a vinohrady.

Stav a rozšíření v Evropě:

Jeho rozšíření je vázáno na západní Palearkt, tedy především Evropu. Výskyt je mozaikovitý, na severu zasahuje pouze do jižní poloviny Skandinávie, v Británii je omezen na západní pobřeží. Většina evropské populace je soustředěna na Iberském poloostrově a na Balkáně, kde dosahuje největších populačních hustot, jinde se vyskytuje spíše roztroušeně. Početnost vykazuje značné kolísání v různých regionech a je závislá na více faktorech, např. na povětrnostních podmínkách v průběhu zimování. Změny využívání hnízdního prostředí však způsobily trvalý pokles ve většině států Evropy.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Skřivan lesní se u nás vyskytuje v Čechách ve vhodném prostředí roztroušeně, na Moravě spíše vzácně. Hojněji doposud hnízdí v borových lesích pískovcových oblastí středních a severních Čech, podstatně vzácnější je v současnosti v pohraničních horách. V posledních desetiletích dochází k poklesu početnosti na většině území České republiky, pouze v některých bývalých vojenských prostorech byly prokázány stabilní stavy. Zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny řadí druh mezi zvláště chráněné v kategorii silně ohrožené.

Slavík modráček

Název latinský: *Luscinia svecica*

Skupina: Pěvci

Popis druhu a nároky na prostředí:

V rámci Evropy se rozlišují tři poddruhy, z nichž dva hnízdí i u nás. S. m. středoevropský *L. s. cyanecula* je navrchu tmavě hnědý, spodina těla je bělavá, nad okem je světlý proužek. Charakteristickým znakem samce je jasně modrá náprsenka s bílou skvrnou uprostřed, která je zespodu ohraničena černým, bílým a rezavým pruhem. S. m. tundrový *L. s. svecica* se liší barvou skvrny v náprsence, která je rezavá. Hnízdním prostředím s. m. středoevropského jsou podmáčená místa v nížinách v blízkosti vodních ploch, porostlá rákosem, ostřicemi a křovinatými vrbami. S. m. tundrový naopak hnízdí na vlhkých místech nad hranicí lesa, v rašeliništích s porosty kleče, břízy, vrb apod. Stav a rozšíření v Evropě Vzhledem k rozličným biotopovým nárokům jednotlivých poddruhů je rozšíření druhu nesouvislé a dosti nepravidelné. Naprostá většina početního stavu je soustředěna ve Skandinávii, kde se vyskytuje *L. s. svecica*. Centrum výskytu *L. s. cyanecula* je ve střední Evropě, ale hranice jeho rozšíření dosahují na západě do Holandska a Francie, na východě až na Ukrajinu. Další poddruhy obývají francouzské pobřeží Atlantiku, severní Španělsko, Povolží nebo Kavkaz. Jeho početnost je zřejmě stabilní, v některých státech dokonce v poslední době vzrůstá.

Ochrana a rozšíření v ČR

V České republice hnízdí s. m. středoevropský od 70. let 20. století a od té doby počet lokalit značně vzrostl. Zatímco v 80. letech hnízdil středoevropský poddruh prokazatelně téměř pouze v jihozápadních Čechách a na Ostravsku, v současnosti je jeho rozšíření mnohem větší a tento trend zřejmě pokračuje. Jediným hnízdištěm s. m. tundrového u nás jsou cholové partie Krkonoš. Populace se v minulých desetiletích mírně zvětšovala i zde, ale zůstává

poměrně malá, odhad její velikosti činí 30 až 40 párů.

Strakapoud prostřední

Název latinský: *Dendrocopos medius*

Skupina: Šplhavci

Popis druhu a nároky na prostředí:

Podobný jako strakapoud velký, liší se od něj zbarvením na několika místech těla: jasně červeným temenem hlavy, rozdílnou kresbou hlavy a krku, růžovými podcasními krovkami a bělavým břichem. Hnízdním prostředím jsou mu listnaté méně i smíšené lesy v nížinách až pahorkatinách. Většinou jsou to lužní lesy nebo teplé doubravy, někdy i parky a zahrady.

Stav a rozšíření v Evropě

Západopalearktický areál druhu v Evropě zahrnuje hlavně její kontinentální část. Chybí ve Velké Británii a ve Skandinávii, vzácný je na Apeninském poloostrově. Vyskytuje se pouze v nejsevernější části Španělska. V souvislosti se specifickými nároky na prostředí je rozšířen značně roztroušeně. V poslední době je zaznamenáván mírný pokles početnosti a to zejména při západním a severním okraji areálu. Příčinou tohoto jevu je patrně ztráta vhodného prostředí vlivem lesního hospodaření.

Ochrana a rozšíření v ČR:

V početnosti strakapouda prostředního v České republice existují značné regionální rozdíly způsobené rozšířením starších dubových porostů - jeho hlavního hnízdního prostředí. Za hojného ho lze označit např. v jihomoravských lužních lesích, pravidelně se vyskytuje i v Polabí, Pooohří nebo na hrázích jihočeských rybníků. Stejně tak populační trendy se lokálně liší. Zdá se však, že v oblasti Pomoraví a Podyjí jsou poměrně vyrovnané. Počet hnízdicích párů je pro 90. léta 20. století odhadován na 3000 až 6000.

Sýc rousný

Název latinský: *Aegolius funereus*

Skupina: Sovy

Popis druhu a nároky na prostředí:

Menší druh hnědě zbarvené sovy. Nohy jsou opeřené, žluté oči má výrazně černě orámované. Stálý pták, jenž obývá starší jehličnaté a listnaté lesy, hlavně v horách, místy i v pahorkatinách a nížinách. Hnízdí v dutinách. Jeho potrava je živočišná, živí se převážně drobnými hlodavci.

Stav a rozšíření v Evropě:

Sýc rousný je vázán na jehličnaté lesy v severní a severovýchodní části kontinentu a také v horách střední Evropy. Jedná se především o Alpy, Karpaty a sudetská pohoří, ale je schopen osídlit i druhotné jehličnaté porosty v nižších polohách. Tak byly zjištěny menší hnízdní populace např. v Nizozemí, Belgii nebo Francii. Jeho stavy jsou stabilní nebo i mírně vzrůstající. Ohrožujícím faktorem by mohl být nedostatek hnízdních dutin v souvislosti s intenzifikací lesního hospodářství.

Ochrana a rozšíření v ČR

Sýc rousný obývá u nás většinu pohraničních pohoří, v nižších polohách pískovcové oblasti v Českém Švýcarsku nebo na Broumovsku. Do vnitrozemí proniká výrazněji např. v jižních Čechách, na Rokycansku nebo na Českomoravské vrchovině. Odhady jeho početnosti pro 90. léta se pohybují mezi 600 až 700 páry (Danko et al. 1994). V posledních desetiletích byl zaznamenán nárůst početnosti i obývané plochy, což však může být způsobeno i zintenzivněním výzkumných aktivit. Důležitým předpokladem pro tento druh je

Těžba šterkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

přítomnost hnízdních dutin, které lze nahradit budkami. Efektivně tak lze zvýšit hnízdní hustotu i na rozsáhlých plochách odlesněných imisních holin.

Včelojed lesní

Název latinský: *Pernis apivorus*

Skupina: Dravci

Popis druhu a nároky na prostředí:

Dravec velký jako káně lesní. Svrchní část těla je hnědá až šedá, zbarvení hrudi a břicha je variabilní, od hnědé po bílou se skvrnami. Charakteristická je kresba na ocase-široký světlý pruh mezi tmavým koncem a dvěma tmavými pruhy. Včelojed obývá lesy, častěji v teplejších oblastech. Vyžaduje blízkost otevřených ploch jako jsou pole, louky a pastviny. Živí se především larvami vos, které vyhrabává ze zemních hnízd. Je tažný, zimuje v tropických oblastech Afriky.

Stav a rozšíření v Evropě:

Většina evropské populace žije v Rusku, Finsku, Švédsku a Německu. Evropská populace je dlouhodobě stabilní, s občasnými výkyvy oběma směry. Včelojedi jsou nejvíce ohroženi lovem ve Středomoří za tahu.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Hnízdí nepravidelně a nepříliš početně po celém území ČR. Obývá nížiny, střední polohy a ojediněle vystupuje až do hor. Početnější je v místech, kde jsou rozsáhlé lesní komplexy často střídány pasekami a otevřenými plochami. Vyhýbá se pouze trvale podmáčené půdě, kde zemní vosy nestaví svá hnízda. Populace včelojedů v ČR vykazuje v posledních desetiletích stabilitu s mírným vzestupem početnosti.

Volavka bílá

Název latinský: *Egretta alba*

Skupina: Brodiví

Popis druhu a nároky na prostředí:

Velká, čistě bílá volavka, vysoká min. 1m. Zobák má žlutý, jen v hnízdním období s černým kořenem, celé nohy jsou černé. K hnízdění vyhledává velké rybníky s rozsáhlými porosty rákosin a křovitých vrb. Tažný druh. Zimuje v Africe a ve Středomoří. Stále častěji zimuje ve střední a západní Evropě.

Stav a rozšíření v Evropě:

Vyskytuje se ostrůvkovitě na většině evropského kontinentu, souvisleji jen v Maďarsku, na Ukrajině, kde je populace stabilní až rostoucí. V Bulharsku a v bývalé Jugoslávii hnízdí jen několik párů. Početnější jen na Ukrajině směrem na východ. Od konce 19.století došlo k značnému poklesu ve většině Evropy. Rozšíření volavky bílé v Evropě je limitováno existencí rozsáhlých, málo pozměněných mokřadů a klimatickými podmínkami.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Volavka bílá zahrnula v ČR ojediněle v roce 1949. Další zahrnula je možné, dvojice byly pozorovány opakovaně na Třeboňsku a na Střední nádrži vodního díla Nové Mlýny. Pravidelně zimuje a protahuje v počtu desítek jedinců na Českobudějovicku, Třeboňsku a Jižní Moravě.

Žluna šedá

Název latinský: *Picus canus*

Skupina: Šplhavci

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkokopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Popis druhu a nároky na prostředí:

Celkově šedozelené zbarvení tohoto středně velkého šplhavce je zpestřeno pouze úzkým černým vousem, u samce pak i červenou skvrnou na čele. Hnízdním prostředím jsou u nás lesy všeho druhu, vyskytuje se i v zahradách a parcích. Dutinu si vytesává sama, živí se živočišnou potravou, hlavně mravenci.

Stav a rozšíření v Evropě:

Tento druh se vyskytuje hlavně ve středních a vyšších nadmořských výškách střední Evropy. Vynechává nížinné přímořské oblasti západní části kontinentu s výjimkou Francie, chybí v jižní Evropě, v Británii a na severu Skandinávie, vzácný je i v Maďarsku. K pobřeží moře zasahuje zejména v Pobaltí a v střední části Skandinávie. Populační trendy nejsou zcela přesně zmapovány, úbytek byl prokázán např. v Německu. Také v okrajových částech areálu bylo zaznamenáno snižování početnosti.

Ochrana a rozšíření v ČR:

Její rozšíření u nás je víceméně rovnoměrné, vzácnější je jen v některých regionech v západních a severních Čechách a také na Českomoravské vysočině. Počet párů v 90. letech 20. století byl odhadnut na 3000 až 6000. Nejsou patrné přílišné výkyvy v početnosti druhu, je však třeba připomenout, že populačním trendům žluny šedé není v současnosti věnována náležitá pozornost.

Páchník hnědý

Kód: 1084

Název latinský: *Osmoderma eremita*

Skupina: Brouci

Prioritní: Ano

Ekologie a biologie:

Páchník hnědý je saproxylofágem, typickým druhem osidlujícím stromové dutiny. Larvy mají víceletý vývoj v trouchu v dutinách živých listnatých stromů, především ve střední a horní části kmene. Preferuje pravděpodobně osvětlené dutiny, proto lze často nalézt populace páchníka v solitérních stromech či alejích. Imaga se objevují od května do září. Aktivují večer a v noci, dutinu však opouštějí jen výjimečně, létat jsou schopni pouze na velmi krátké vzdálenosti. Živí brouci se vyznačují charakteristickou vůní.

Ohrožení a management:

Páchník hnědý se vyskytuje na dvou typech stanovišť. Jednak jsou to původní listnaté lesy (lokality na jižní Moravě (Soutok, Křivé jezero), a v ostatních částech našeho území jsou to staré parky a aleje. Tyto antropogenní biotopy představují dnes většinu lokalit, z čehož lze odvodit i příčiny ohrožení druhu. Je jím především odstraňování starých stromů (jak osídlených, tak k osídlení vhodných - v parcích i lesích, kde se vyskytuje) a související likvidace alejí (často z "bezpečnostních" důvodů). Dalším významným faktorem je vypalování a sanace dutin stromů, rovněž nadměrné využívání larev jako rybářských návnad. Vzhledem k tomu, že došlo k fragmentaci původního areálu (odlesnění) má *Osmoderma eremita* sklon k vytváření mikropopulací, které jsou o to více náchylné k vymření z vnitřních příčin, je zachování alejí klíčovým faktorem umožnění komunikace mezi mikropopulacemi.

Ochrana a celkové rozšíření:

Druh evropských listnatých lesů se v České republice vyskytuje v současnosti lokálně. Největší počet lokalit a nálezů je znám z jižní Moravy a Třeboňska. Řada dalších lokalit (celkem přes 200) je však známa z celého území ČR.

Vydra říční

Kód: 1355

Mgr. Stanislav Mudra, Líšná 21, 338 08 Zbiroh, DIČ: CZ6807220299, IČ: 66341531

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Název latinský: *Lutra lutra*

Skupina: Savci

Prioritní: Ne

Ekologie a biologie:

V rámci svého areálu osídluje vydra říční téměř všechny typy vodních biotopů od vodních toků přes jezera, mokřady a skalnatá mořská pobřeží. Populace obývající naše území obsazuje tři rozdílné typy biotopů - horské oligotrofní vodní toky, vrchovinné toky s kaskádami malých a středních rybníků a ploché rybníční oblasti. Vydra nemá pevnou dobu páření, s mláďaty se můžeme setkat během celého roku. Péče o mláďata trvá téměř jeden rok. V potravě vydry výrazně převažují ryby, doplňkově též obojživelníci, korýši, drobní savci, vodní hmyz a další.

Ohrožení a management:

Vydra říční je ohrožována řadou faktorů, jejichž intenzita se v průběhu let výrazně měnila. Do první poloviny dvacátého století bylo hlavním ohrožujícím faktorem přímé pronásledování ze strany člověka. Od šedesátých let limitovalo stavy vyder především znečištění prostředí cizorodými látkami (zejména látky na bázi PCB) a přímé ničením prostředí (regulace toků). V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovoz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádce.

Ochrana:

Podle zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny resp. prováděcí vyhlášky č. 395/1992 Sb. je vydra říční silně ohroženým druhem. Zákonem je chráněn i její biotop, není povoleno škodlivě zasahovat do jejího vývoje, rušit ji, usmrcovat či zraňovat. Zákon č. 115/2000 zajišťuje náhradu škody způsobenou vydrou na rybách a domestikovaných zvířatech.

Celkové rozšíření:

Vydra říční je jedním ze třinácti druhů podčeledi Lutrinae čeledi Mustelidae. Současná taxonomie rozlišuje deset poddruhů, z nichž největší rozšíření, zahrnující celý Palearkt, vykazuje nominátní poddruh *L.l. lutra*. Původní rozšíření zahrnovalo celou Evropu, v Asii severní hranici areálu tvoří polární kruh, na východ zasahovala na Japonské ostrovy, na jihovýchodě Asie sahá disjunktivním areálem na jih Indického poloostrova a Srí Lanku, zasahuje i na sever Afriky. V rámci České republiky existuje několik oblastí, které jsou vydrou trvale obývány, na zbytku území se vyskytuje pouze přechodně nebo vůbec. Vydra trvale žije v jižních a jihozápadních Čechách, v přiléhající části Čech středních a na Českomoravské vysočině. Dalším důležitým územím jsou Beskydy, Labské pískovce a povodí Ploučnice. V souvislosti se zlepšováním kvality vody lze očekávat, že se vydra rozšíří na vhodné biotopy i do dalších částí státu.

7.Hodnocení úplnosti podkladů

Pro posouzení vlivů záměru na lokality soustavy Natura 2000 byly použity zejména následující speciální a odborné podklady. Použité podklady z pohledu jejich rozsahu a kompletnosti považují za dostatečné.

Podklady pro zpracování Dokumentace dle § 8 zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí v platném znění s obsahem a rozsahem dle přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb.. „TĚŽBA ŠTĚRKOPÍSKU NA LOŽISKU D 3010100 LOMNICE NAD LUŽNICÍ (V PADELCÍCH)“

zpracoval: EXACOM s.r.o. 2009

OZNÁMENÍ ZÁMERU dle § 6 zákona c. 100 / 2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonu (zákon o posuzování vlivu na životní prostředí) TEŽBA ŠTERKOPÍSKU NA LOŽISKU D 3010100 LOMNICE NAD LUŽNICÍ (V PADELČÍCH)

zpracoval: EXACOM s.r.o. 2007

Inventarizace obratlovců k záměru zřízení štěrkopískového lomu Padělky

zpracoval: Mgr. Jan Riegert, Ph.D. 2009

Biologické hodnocení ve smyslu § 67 zákona č. 114\1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

zpracoval: Mgr. Stanislav Mudra, 2009

Posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti dle § 45 h a i zákona č. 114\1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny „Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí“ 2007

zpracoval: Mgr. Stanislav Mudra, 2007

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí, Biologický průzkum

zpracoval: Mgr. Stanislav Mudra, 2007

8. Definice pravděpodobných vlivů záměru na předměty ochrany

Vlivy v době přípravy záměru

V průběhu otevírání ložiska i jednotlivých etap těžby bude hlavním negativním vlivem provoz strojů a dopravních prostředků zajišťujících skrývku orníční vrstvy a podorníčí a doprava skrytých zemin na deponie. Tuto činnost bude doprovázet hluk a v suchých obdobích i zvýšená prašnost. Zároveň může docházet k likvidaci snůšek a mláďat na zemi hnízdících ptáků ale i ostatních živočichů vázaných na půdní povrch a organismů nízkou mobilitou.

Vlivy v době provozování záměru

Provozování těžebních technologií může být zdrojem hlukového rušení, úniků ropných a jiných nebezpečných látek. Tato nebezpečí skrývá i provoz dopravních prostředků. Doprovodným jevem bude zvýšená prašnost z cest a nebezpečných ploch s provedenou skrývkou a z deponií.

V průběhu postupující těžby se bude pohybovat hladina spodních vod v okolí záměru a to v závislosti na její stávající hladině a rozsahu vodních ploch. Toto ovlivnění bude v dosahu předpokládaných depresních kuželů, jenž vzhledem k vysoké hladině podpovrchových vod nebude velkého rozsahu. Pokles podzemních vod může nepřímo ovlivnit okolí záměru, a to možným vysycháním přilehlých ekosystémů. Tyto změny se můžou prokazatelně projevit v dlouhodobých změnách bylinného a stromového patra s důsledkem pro na ně vázaná společenstva organismů. Dále hrozí nebezpečí rozvoje společenstev ruderálních a invazních druhů rostlin v narušených plochách, deponiích a podél cest.

Vlivy v době ukončení záměru

Během rekultivačních prací hrozí likvidace sukcesní stádií společenstev vyskytujících se na rekultivovaných plochách. Přímou mohou být rekultivačními zásahy ohroženy například i vzniklé hnízdní kolonie břehule říční ve stěnách pískovny nebo místa hnízdění ledňáčka říčního. Dále hrozí nebezpečí rozvoje společenstev ruderálních a invazních druhů rostlin v narušených plochách. V neposlední řadě hrozí na vodní ploše rozvoj masové rekreace, včetně používání motorových člunů a podobných prostředků s negativním vlivem na příbřežní a litorální společenstva. Významně může ovlivnit přírodní procesy a celou sukcesi zejména pobřežní zóny a vytvořených litorálů vysoká míra zarybnění a nevhodné druhové složení rybní osádky.

9. Definice pravděpodobných kumulativních vlivů na předměty ochrany

Významnější kumulativní vlivy záměru nejsou z oblasti známy. Lze předpokládat, že v širším okolí záměru budou v budoucnosti stupňovány aktivity zaměřené na využití nerostného bohatství, zejména na těžbu štěrků a štěrkopísků. Kumulace těžebních aktivit a následný vznik rozsáhlých vodních ploch se svým charakterem dotkne především krajinného rázu oblasti. Vlastnosti takto vzniklých vodních ploch jsou zcela odlišné od tradičního fenoménu oblasti, kterým je rybníkářství. Proto je velmi důležité kvalitní zpracování revitalizačních projektů na jednotlivé lokality, které budou plně respektovat jak krajinářské, tak biologické zásady umožňující jejich estetické a funkční zapojení do krajinné struktury a ekologické sítě oblasti.

10. Definice přeshraničních vlivů a jejich vyhodnocení

Lokalizace záměru je v dostatečné vzdálenosti od státních hranic, takže je možno na základě charakteru a intenzity předpokládaných vlivů a vzhledem k geografické poloze záměru a nejbližších lokalit soustavy Natura 2000 na cizím státním územím vyloučit jejich negativní ovlivnění uskutečněním plánovaného záměru. Záměr leží v povodí, které je odvodňované do centrálních poloh České republiky. Vzhledem k charakteru a intenzitě předpokládaných negativních vlivů nelze tedy uvažovat byt' o zprostředkovaném ovlivnění cizího státního území.

11. Vyhodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany

V úvodu vyhodnocení významnosti předpokládaných vlivů záměru na předměty ochrany lokalit soustavy Natura 2000 je důležitá skutečnost, že plocha záměru leží v Ptačí oblasti Třeboňsko a na okraji Evropsky významné lokality Nadějská soustava.

Z provedených průzkumů vyplývá, že průběhu realizace záměru nebudou přímo (fyzickou likvidací, narušením stanovišť) ohroženy žádné předměty ochrany. Důležitou roli ve významnosti vlivů hraje to, že záměr je umístěn na dosud intenzivně využívané orné půdě. Z výše jmenovaných vlivů lze předpokládat vlivy nepřímé a to především na vydrů říční, která se vyskytuje na toku Lužnice a při biologickém průzkumu zde byl ověřen její výskyt. V úvahu připadají vlivy v podobě rušení hlukem dopravních prostředků a činností v blízkosti toku. Míra vlivu bude záviset na době trvání prací v bezprostřední blízkosti hranic EVL a na vzdálenosti v jaké bude vymezeno ochranné pásmo. Pokud bude zachováno zákonem stanovených 50m, lze konstatovat, že vliv nebude významný, a to i vzhledem k poměrně dobré přizpůsobivosti tohoto živočicha.

Především u vodních a na vodu vázaných druhů ptáků lze předpokládat pozitivní vliv na populace předmětů ochrany, a to rozšířením rozsáhlých extenzivně využívaných vodních ploch. Ztrátu pastevních možností pro husu velkou lze z pohledu způsobu hospodaření na uvedených plochách považovat za přijatelnou. I v případě, že vezmeme v úvahu tradiční osevní postup se střídáním 5-6 plodin, lze průměrnou ztrátu ploch ozimů sloužících jako pastva pro migrující a zimující husy stanovit na 10 – 20ha ročně což v intenzivně využívané oblasti v této části a i okolí PO nelze hodnotit jako omezení významné.

Z negativních vlivů dále v úvahu připadá ztráta hnízdních možností pro motáka pochopa jenž ale může následně najít vhodné podmínky v rekultivovaných místech těžebny. Pozitivní vliv na většinu předmětů ochrany je podmíněn zdařilou rekultivací prostoru, vznikem litorálních zón a kvalitních břehových porostů. Potenciál je pro vznik hnízdních příležitostí pro břehuli říční a ledňáčka říčního v kolmých partiích břehů a dalších předmětů ochrany ale i dalších druhů v litorálech a porostech makrofyt a pobřežní vegetace. Téměř okamžitě pak mohou vodné plochy a jejich okolí sloužit jako potravní základna pro širokou paletu druhů ptactva a i dalších živočichů.

Z výše uvedeného se jeví jako důležité je vytvoření podmínek pro rozvoj porostů vodních makrofyt. I v případě naplnění těchto podmínek se zde většina druhů objeví až po delší době, kdy postoupí sukcesní procesy a dojde k významnému zpřírodnění prostoru a nastolení stability ekosystémů.

Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí (V Padělcích)

Tabulka potenciálního vlivu záměru na předměty ochrany PO Třeboňsko a EVL Nadějská soustava

Předmět ochrany	Počet párů	Vliv	Charakteristika možného vlivu
Čáp černý	10 - 15	0	Bez vlivu
Datel černý	50 - 100	0	Bez vlivu
Husa velká	10 000 - 20 000	-1,+1	Potenciální zimoviště, potravní základna
Kopřivka obecná	600 - 1 000	0,+ 1	Potenciální hnízdiště, stávaníště
Kulíšek nejmenší	100 - 150	0	Bez vlivu
Kvakoš noční	100 - 120	0, +1	Potenciální hnízdiště, stávaníště
Ledňáček říční	20 - 30	+1	Hnízdiště, potravní zdroje
Lelek lesní	15 - 30	0	Bez vlivu
Lžičák pestrý	300 - 600	+1	Potenciální hnízdiště, stávaníště
Moták pochop	40 - 60	-1, +1	Potenciální hnízdiště v břehových porostech i v současných kulturách
Orel mořský	10-15	+1	Potravní zdroje
Rybák obecný	34 - 82	+1	Hnízdiště, stávaníště
Skřivan lesní	20 - 40	0	Bez vlivu
Slavík modráček	150 - 250	0, +1	Potenciální hnízdiště v nových břehových porostech
Strakapoud prostřední	50 - 70	0	Bez vlivu
Sýc rousný	30 - 50	0	Bez vlivu
Včelojed lesní	10 - 20	0	Bez vlivu
Volavka bílá	380	0, +1	Potenciální hnízdiště, stávaníště
Žluna šedá	50 - 100	0	Bez vlivu
Vydra říční		0,-1, +1	Okrajově působení ruchu v blízkosti toku, biotop
Páchník hnědý		0	Nedojde k zásahu do biotopu

12. Závěr

Závěrem lze konstatovat, že realizace záměru „Těžba štěrkopísků na ložisku D 3010100 Lomnice nad Lužnicí V Padělcích“ **nebude mít významný negativní vliv** na ptačí oblast CZ0311033 Třeboňsko a evropsky významnou lokalitu CZ0313128 Nadějská soustava vzhledem k minimálním přímým a nepřímým vlivům na předměty ochrany. Vzhledem k charakteru záměru a po vyhodnocení významnosti vlivů způsobovaných záměrem lze vyloučit negativní vlivy na integritu lokalit soustavy Natura 2000.

S ohledem k předpokládané mocnosti těžené suroviny lze při rekultivaci území vytvořit prostředí jenž bude blízké svojí charakteristikou rozsáhlejším rybníkům v oblasti. V případě vhodné rekultivace bude území záměru po ukončení činnosti poskytovat vhodné podmínky pro existenci některých druhů jež jsou v ptačí oblasti předmětem ochrany, ale i mnoha dalším druhům.

Předpokládané negativní vlivy v období těžby lze úspěšně zmírnit níže uvedenými technickými a organizačními opatřeními.

13. Zmírňující opatření a další doporučení

Kompenzační opatření je definováno dle §45i, odst. 9 zákona č. 114/1992 Sb. takto: „Pokud hodnocení podle odstavce 2 prokáže negativní vliv záměru na území Natura 2000 a neexistuje variantní řešení s menším negativním vlivem nebo bez něj, lze navrženou koncepci nebo záměr schválit, případně řešení v rámci územně plánovací dokumentace přijmout jen z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a za současného uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění ochrany a celistvosti území Natura 2000 postupem podle odstavce 11.“

Jelikož hodnocení záměru neprokázalo jeho významný negativní vliv na lokality soustavy Natura 2000 (§ 45i odst. 9), lze navržen záměr schválit. Pro zmírnění předpokládaných negativních vlivů záměru jsou navržena následující zmírňující opatření.

Zmírňující opatření

K zmírnění předpokládaného vlivu na vydru říční doporučuji v ochranném pásmu EVL CZ0313128 Nadějská soustava provést výsadbu clony dřevin a to okamžitě po zahájení využívání ložiska.

Zvýšenou prašnost je možno regulovat pravidelným kropením komunikací a ploch s potenciální možností úletu materiálu.

Výskyt invazních a ruderálních druhů rostlin je nutné kontrolovat pravidelným kosením ploch a případnou likvidací ohnisek výskytu invazních druhů.

Jak již bylo zmíněno výše, míra ovlivnění předmětů ochrany bude záviset především na úspěšnosti a rozsahu revitalizace území záměru. Právě revitalizace je velkou šancí vytvořit předmětům ochrany nedaleké EVL a PO vhodné životní podmínky, a tím posílit jejich populace v oblasti. Stěžejní podmínkou je vytvoření odpovídajícího podílu litorální zóny s různou hloubkou vodního sloupce, a tak vytvořit podmínky pro vznik rozsáhlejších porostů pobřežní vegetace a makrofyt. Důležité je vytvoření tůň, které nebudou za průměrného stavu hladiny propojeny s vodami pískovny. Tyto tůně budou sloužit jako refugia především pro hmyz a jako biotopy pro rozmnožování obojživelníků. Jejich izolace od vod pískovny zabrání predaci těchto organismů rybami.

Plánovaný poloostrov vzniklý z remízu v jižní části území je nutné oddělit od ostatního území co nejširším pásem vody a to i na úkor plánovaného padesátimetrového

ochranného pásma. Toto opatření vytvoří plochu hůře dosažitelnou pro predátory i lidi a bude sloužit jako hnízdiště pro ohrožené druhy ptáků (např. čírky). Biologickou funkci tohoto ostrova lze posílit vhodným svahováním ochranného pásma a vytvořit tak rozsáhlejší porosty rákosin a makrofyt.

Velmi nevhodné je osázení břehů borovicí. Naopak vhodné by bylo osázení vybraných poloh dřevinami snášející zaplavení například olší a vrbami. V polohách mimo záplavu je vhodné použít i dub a další druhy tvrdého luhu. Z důvodu zastínění příbřežní zóny je nevhodné dosazovat stromy do bezprostřední blízkosti vodní hladiny, zde je prostor pro využití přirozené sukcese. Pro zlepšení přírodních podmínek je vhodné zachování několika stěn rostlého materiálu vhodných k osídlení břehulí říční a ledňáčkem říčním. Na vhodných místech lze pak vytvořit podmínky pro vznik aktivních nátrží, a tím rozšířit vhodné podmínky pro hnízdění uvedených druhů.

14. Seznam použité literatury

Anonymus (2005): Study to provide guidelines for the application of compensatory measures under Article 6(4) of the Habitats Directive 92/43/EEC. Atecma, 105 p.

Anonymus (2001): Hodnocení plánů a projektů, významně ovlivňujících lokality soustavy Natura 2000: Metodická příručka k ustanovení článků 6(3) a 6(4) směrnice o stanovištích 92/43/EHS. Edice Planeta, XII/1.

Anonymus (2001): Péče o lokality soustavy Natura 2000: Ustanovení článku 6 směrnice o stanovištích 92/43/EHS. Edice Planeta, IX/4.

Culek M. [ed.] (1996): Biogeografické členění České republiky. Enigma, Praha.

Demek J. [ed.] (1987): Zeměpisný lexikon ČSR, Hory a nížiny. Academia, Praha.

Hora J., Marhoul P., Urban T. (2002): Natura 2000 v České republice.

Hudec K., Šťastný K. a kol (2005): Ptáci – Aves. Fauna ČR Svazek 29/1. 2 vydání. 572 str.

Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. [eds.] (2001): Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, Praha.

Neuhäuslová Z. et al. (1998): Mapa potenciální přírodní vegetace České republiky. Academia Praha, 341p.

Neuhäuslová Z. et J. Moravec (eds.) (1997): Mapa přirozené potenciální vegetace ČR. – BÚ ČSAV, Průhonice.

Roth P., 2007: Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Věstník Ministerstva životního prostředí, ročník XVII, částka 11, s. 1-23

Směrnice 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků

Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění

Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění.

Dále byly využity informace přístupné na internetových adresách:

<http://www.nature.cz>

<http://www.natura2000.cz>

<http://www.cso.cz>